

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év január hó 28. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az *emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények* miatt *a vádlott* ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 12.B.928/2007/28. számú ítéletét *az alábbiak szerint megváltoztatja:*

A vádlottnak a 3. tényállásban megállapított cselekményét testi sértés bűntette kísérletének minősíti (Btk. 170. §. /1/ és /2/ bekezdés, Btk. 16. §.).

A 2. tényállásban megállapított cselekmény megnevezése helyesen: testi sértés bűntettének kísérlete (Btk. 170. §. /1/ és /5/ bekezdés I. fordulat, Btk. 16. §.).

A vádlottra kiszabott *börtönbüntetés tartamát 7 (hét) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 7 (hét) évre súlyosítja.*

A Bj.1178/2007. számú bűnjeljegyzék 1. tételszáma alatti elkobzás a 23 cm pengehosszúságú késre vonatkozik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztésbe *beszámítja.*

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült **9.000.-** (kilencezer) **forint** bünyügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. június 30. napján kelt 12.B.928/2007/28. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés, Btk. 16.§), 2 rb. életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat, Btk. 16.§), kitartottság büntettében (Btk. 206.§) és kényszerítés büntettében (Btk. 174.§). Ezért őt halmazati büntetésül 6 év börtönbüntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra ítélete és elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.B.X.350/2005/27. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Rendelkezett a járulékos kérdésekről, így az előzetes fogvartartás beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a fenntartott 3 napon belül súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabásáért, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.661./2007. számú átiratában - bejelentve, hogy a nyilvános ülésen részt vesz - és képviselője a nyilvános ülésen is fenntartotta az ügyészi fellebbezést. Álláspontja szerint a perrendi szabályok betartásával lefolytatott eljárás eredményeként a bizonyítékok értékelésével megalapozott tényállást állapított meg az elsőfokú bíróság és okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére is. A cselekmények minősítését törvényesnek ítélte azzal, hogy a 2. és 3. pontban írt cselekmények megnevezése helyesbítésre szorul. Az elsőfokú bíróság hiánytalanul vette számba a bűnösségi körülményeket, de azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. A bűncselekmény-sorozat tárgyi súlya, a vádlott életvitele, büntetettsége, a próbaidő alatti elkövetés a kiszabottnál lényegesen hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabását indokolja. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a 2. és 3. tényállásban írt cselekmények 2 rb. súlyos testi sértés büntettének kísérletkénti megnevezését, valamint a fő- és mellékbüntetés lényeges súlyosítását indítványozta.

A vádlott védője az enyhítésért bejelentett fellebbezést fenntartotta. A 2. és 3. pontban írt cselekmény minősítését vitatva, arra figyelemmel, hogy a vádlott mindvégig együttműködő volt és az időmúlás miatt enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában megbánását hangsúlyozta és azt, hogy a sértett megbocsátott neki.

A fellebbezések közül az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Az ítélet tábla a kétoldalú fellebbezések folytán az elsőfokú bíróság elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta mindazokat a bizonyítékokat, amelyek a vád tárgyának elbírálásához szükségesek és azokat többségükben okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor a már megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az így megállapított tényállás, - amelyet fellebbezési támadás nem ért - meghatározó részében mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, de a tényállás egyes részei kiegészítésre, helyesbítésre és pontosításra szorulnak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352.§-ának (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a vádlott erkölcsi bizonyítványa és az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészítette ki, helyesbítette és pontosította:

A vádlottat az ítéletben feltüntetett elítéléseken túl is elítélték.

A Ceglédi Városi Bíróság a 2007. március 28. napján jogerős 7.B.51/2005/39. számú ítéletével a vádlottat folytatólagosan elkövetett lopás büntette és bűnsegédként elkövetett lopás büntette miatt 15 nap közérdekű munkára ítélte. Elkövetési idő: 2004. április 28.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. április 06. napján jogerős 20.Fk.30.168/2007/4. számú ítéletével a vádlottat a 2001. március 18-án elkövetett lopás vétségének kísérlete miatt 25 nap közérdekű munkára ítélte.

A tényállás 2. pontjához: a vádlott a késsel közepes erővel szúrt a sértett combjába (igazságügyi orvos-szakértői vélemény 369. lapszám).

A tényállás 3. pontjához: (ítélet 5. oldal első sora) kisebb erővel szúrt a sértett tarkójába és vállába (igazságügyi orvos-szakértői vélemény 365. lapszám alatti és 15. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 15. oldal).

A tényállás 4. pontjához: (ítélet 6. oldal 2. bekezdés első sora) mellőzi az élettársa megfogalmazást, mivel az ellentétes az ítélet 8. oldalán kifejtettekkel, miszerint a sértett nem volt a vádlott élettársa.

Az ítélet 6. oldal 3. bekezdés második mondatának vége helyesen: a vádlott közepest meghaladó erővel szúrta szívtájékon a sértettet (igazságügyi orvosszakértői vélemény 347. lapszám).

A tényállás 5. pontjához: a sértett a mobiltelefont visszakapta (28. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal tanú 1. vallomása).

A fenti kiegészítésekkel, helyesbítésekkel és pontosítással a megállapított tényállás megalapozottá vált. Következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében indokolási kötelezettségének is eleget tett, mikor számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Részletesen megindokolta, hogy a vádlott beismerő vallomása miért nem tekinthető beismerésnek, a vádlott ittasság, valamint gyógyszer hatása alatti emlékezetkihagyásra való hivatkozása miért nem fogadható el.

Indokolása azonban mind az összegző részében (ítélet 7. oldal 4. bekezdés), mind az 1., 2., 3. és 4. pont tekintetében kiegészítésre és helyesbítésre szorul.

A tényállás 4. pontjával kapcsolatban az ítélet 6. oldal 4. bekezdése és a 13. oldal 4. és 5. bekezdése tekintetében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság összekeverte a két tanút. Egyértelmű az iratok alapján, hogy az 1978-as születésű tanú 2. a vádlott testvére, az 1971-es születésű tanú 3. távoli rokon. A vádlott testvére, az 1978-as születésű tanú 2. tett terhelő vallomást a vádlottra a nyomozati iratok 535. lapszám alatti vallomásában, amikor azt vallotta, hogy fájdalmas üvöltésre mentek ki, a konyhában a vádlott és a sértett volt, utóbbi meggörnyedve, megszúrva és a vádlott arra kérte, hogy ne mondja meg, hogy ő szúrta, erre kitaláltak egy történetet. Az 1971-es születésű tanú 3. vallomása ezzel szemben az volt (nyomozati iratok 525. lapszámától), hogy a sértett egyedül ment fel megszúrva a lakásba.

A vádlott testvérének (tanú 2.) nyomozati vallomása terhelő vallomásként értékelhető, ezt a vallomást azonban tanú 2. a tárgyaláson visszavonta azzal, hogy a vallomást a rendőrök kicsalták tőle. Az ő tárgyalási vallomása szerint csak akkor ébredt fel, amikor a mentők érkeztek. Tanú 4. az 1978-as születésű tanú 2. élettársa és az az ellentét, amit az ítélet 13. oldalszám felhív tanú 4. és az 1971-es születésű tanú 3-ra vonatkozik, aki nem élettársa tanú 4-nek.

A tényállás 1. pontjára vonatkozó indokolás és a megállapított tényállás összhangja akkor áll fenn, ha a sértetti vallomásnak megfelelően az alkalmanként átadott pénz összege 3.000-4.000,- forintban kerül feltüntetésre.

A tényállás 2. és 3. pontjával kapcsolatban szükséges annak hangsúlyozása, hogy a 2006. augusztusban elszenvedett sérülésről orvosi adatok nem állnak

rendelkezésre, míg a 2006. szeptember 16-i bántalmazásról egy ambuláns kezelőlap van(nyomozati iratok 317. lapszám).

Az igazságügyi orvos-szakértő a combot ért közepes erejű szúrás kapcsán, a térdnél futó 2 fontos ér miatt és az elsőfokú bíróság által is felhívott egyéb körülmények miatt véleményezte a szúrást olyannak, amely akár életveszélyes sérülés okozására is alkalmas volt.

A tényállás 3. pontjánál azonban a szakértő kis-közepes, közepest meg nem haladó illetve kisebb erőbehatásról egyaránt nyilatkozott, a tárgyaláson pedig az életveszélyes sérülés okozásának reális veszélyét a megfelelő erő alkalmazásához kapcsolta. Ha pedig ez az erő kisebb, miként az a nyomozati iratok 365. lapszáma alatt szerepel, az az életveszély okozásánál nem elegendő.

A tényállás 4. pontjával kapcsolatban a már elemzett tanúvallomásokon túl az is helyesbítendő, amit az elsőfokú bíróság a bárdal ütés kapcsán kifejtett.

A tényállásban megállapította, hogy a vádlott a bárdal a sértett combjára ütött, ez nem okozott sérülést. Ugyanakkor az indokolásban az ítélet 13. oldal 2. bekezdésében azt fejtette ki - elfogadva a sértett vallomását, mely vallomásban az szerepel, hogy a vádlott ráütött a combjára - miszerint az nem nyert bizonyítást, hogy az ütés elérte volna a sértett testét. Az ítélet 17. oldalán a jogi indokolás 4. pont első mondata azonban ellentmond a 13. oldal 2. bekezdésében kifejtetteknek, mivel megállapítja, hogy a bárdal is bántalmazta a sértettet. Ez a többszörös ellentmondás csak akként orvosolható az irányadó tényállás alapján, az elfogadott sértetti vallomásra tekintettel, hogy a vádlott ütött a bárdal, de az sérülést nem okozott, az indokolásból pedig mellőzni kell azt, miszerint nem nyert bizonyítást, hogy a bárdal való ütés elérte volna a sértett testét.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott, a másodfokú bíróság által irányadónak tekintett tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a 3. pont kivételével nem tévedett a cselekmények jogi minősítése tekintetében sem.

A tényállás 2. pontjánál a jogi indokolást kiegészíti a már kiegészített tényállásra tekintettel azzal is, hogy a vádlott közepes erővel szúrt, így a felhívott tárgyi tényezők mellett az alkalmazott erő miatt állt fenn az életveszélyes sérülés bekövetkezésének a lehetősége.

Ugyanakkor a tényállás 3. pontja tekintetében a sértett testalkata, a szúrás helye és az alkalmazott eszköz ellenére, mivel a szúrás kisebb erővel történt nem vonható következtetés arra, hogy ez a kisebb erő elegendő lett volna az életveszélyes sérülés okozására, arra azonban igen, hogy 8 napon túl gyógyuló sérülést okozzon a sértettnek.

Ezért a vádlottnak ezen cselekményét a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő, a Btk. 16.§-a szerinti testi sértés büntette kísérletének minősítette.

A jogi indokolást az ítéletábra még az alábbiakkal is helyesbítette:

A tényállás 1. pontjánál a felhívott év téves, az helyesen 2006.

A 2. és 3. tényállási pontnál a 2. pontra vonatkoztatva a cselekmény helyes megnevezése a Bk.61/2008. számú vélemény alapján testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170.§ (1), (5) bekezdés I. fordulat, Btk. 16.§).

A tényállás 4. pontjánál a vádlott bűnösségét emberölés büntettének kísérletében állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel.

Az ítéletábra mellőzte az enyhítő körülmények köréből, az egy kiskorú gyermekes családos állapotot, mert, miként azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, a vádlott a cselekményeket a kiskorú édesanyja sérelmére követte el.

A súlyosító körülmények közül mellőzte az „egyben rábírt az ületszerű” megállapítást.

Ugyanakkor a tényállás személyi részének kiegészítése alapján további súlyosítóként értékelte, hogy a vádlott büntetőeljárások hatálya alatt követte el a cselekményeit.

Az elsőfokú bíróság által a vádlottra kiszabott főbüntetés, annak ellenére, hogy egyik cselekménye enyhébben minősül, eltúlzottan enyhe, az nincs arányban a cselekmények jelentős tárgyi súlyával, a többszörös halmazattal, a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje és a büntetőeljárások hatálya alatti elkövetéssel.

Ezért az ítéletábra a főbüntetés tartamát 7 évre súlyosította, mert ez a büntetés szükséges, egyúttal elegendő ahhoz, hogy az egyéni és általános megelőzés érdekeit is elérje, érvényre juttassa.

A főbüntetés tartamához igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát is 7 évre súlyosította.

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a végrehajtási fokozatról. Indokolása azonban hiányos a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatban.

Azt az ítéltábla akként pótolta, hogy a vádlott a Btk. 47.§-ának (2) bekezdés II. tétele alapján büntetése $\frac{3}{4}$ részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az elsőfokú bíróságnak a járulékos kérdések körében hozott döntései törvényesek.

A Bj.1178/2007. számú bűnjeljegyzékben szereplő tárgyakkal kapcsolatban azonban szükséges annak megállapítása, hogy az elkobzás az 1. tétel alatti 23 cm pengehosszúságú késre vonatkozik, ehhez önkényesen került hozzáírásra a tok.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes rendelkezéseit - a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába a Btk. 99.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Az ennek folytán felmerült bűnügyi költség megfizetésére az ítéltábla a Be. 381.§-ának (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, a 2009. év január hó 28. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 12.B.928/2007/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.241/2008/11. számú ítéletében írt változtatással 2009. év január hó 28. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, a 2009. év január hó 28. napján

. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő